

XI

آنتونیوی پیر به من می آموزد که هر کس به اندازه دشمنی که به مبارزه بر می گزیند، بزرگ است، و به بزرگی ترسی که بر او چیره می شود کوچک. «دشمنی بزرگ را برگزین، این انتخاب تو را وادار می کند که برای مقابله با آن رشد کنی. هراست را حقیر کن تا، اگر رشد کرد، باز برای تو حقیر باشد». آنتونیوی پیر این سخن را در یک بعد از ظهر بارانی ماه مه در یکی از آن ساعاتی که در آن تنباکو و سخن فرمان می راند به من گفت. دولت از خلق مکزیکی می هراسد، از همین رو است که این همه

سرباز و پلیس دارد. هراس او عظیم است، در نتیجه، خود، بسیار حقیر. ما از فراموشی هراس داریم، از این که قدرت درد و خون را دست کم گرفته باشیم. با وجود این، بزرگ هستیم.